

آقای گای رایدر، دبیرکل کنفدراسیون بین‌المللی اتحادیه های آزاد کارگری

با تشکر بسیار از نامه مورخ هفتم ژوئیه شما خطاب به آقای رئیس جمهور خاتمی در دفاع از حقوق من و سه تن از رهبران کارگری احضار شده به دادگاه به اتهام سمپاتیزاسیون با کومه‌له. قبل از هر چیز باید به اطلاعات برسانم که طی این مدت سه نفر باقی مانده هم برگ احضاریه به دادگاه را با همان اتهامات دریافت کرده اند.

آقای گای رایدر گرامی! شما بدرستی از انتساب این اتهام بما به شدت متعجب شده‌اید. مامورین مسلح به باتون و اسلحه‌ی آتشین روز اول ماه مه ۲۰۰۴ به قول خودشان به جرم تجمع غیر قانونی به ما حمله کردند. در زندانهای سقز و سنندج نیز وقتی از مامورین خواستیم تا طبق قانون اتهام ما را اعلام دارند گفتند که تجمع غیر قانونی کرده‌ایم. کار بدستان قوه قضائیه در جواب استفسار خانواده‌های ما نیز همین پاسخ را داده بودند.

حالا چرا آن اتهام کنار رفته و ما را به هواداری از یک تشکل سیاسی اپوزیسیون متهم میکنند؟ آیا عده ای بدین وسیله می‌خواستند راهی بیابند تا ما را از پشتیبانی کنفدراسیون بین‌المللی اتحادیه‌های آزاد کارگری و سایر تشکلهای کارگری محروم کنند؟ (که البته نامه شما بروشنی نشان داد که آنها در همین گام اول اشتباه میکنند). آیا قصد دارند بنیادهای دفاع از حقوق بشر و انسانهای آزاده در داخل و خارج را که از ما وسیعاً حمایت کردند را نسبت به علل دستگیری و زندانی شدن ما به تردید بیاندازند؟ آیا قصد دارند هزینه برگزاری مراسم مستقل اول ماه مه توسط خود کارگران که امسال در ایران وسیع تر از سال قبل بود را بالا ببرند؟ آیا عده ای قصد دارند از ما علیه نیروهای اپوزیسیون استفاده کنند؟ مطمئناً می‌دانید که اتهام هواداری از یک تشکل سیاسی اپوزیسیون که جمهوری اسلامی آنرا الحادی خوانده، میتواند مجازات سنگینی بهمراه داشته باشد. به همه این دلایل، عکس‌العمل سریع و هشیارانه شما در مقابل اتهام اعلام شده در احضاریه های ما، جای بسی دلگرمی است.

من بعنوان یک انسان برابری طلب افتخار دارم که چه در مقالات و سخنرانیهایم و چه در عمل ثابت کرده‌ام که مدافع حقوق کارگران و آزادیهای انسانی بر اساس موازین بشریت مترقی هستم و در این راه نیز همیشه بطرزی مسئولانه، معقول، قانونی و علنی عمل کرده‌ام. عقاید من که در مقالاتم نوشته ام و در سخنرانیهای متعدد بیان کرده ام برای فعالین جنبش کارگری ایران و خود مقامات پنهان نیست اما تبدیل شدن همین عقاید به موضوع دادگاه در چهارچوب تفتیش عقاید است. من مورد سوال قرار گرفتن درباره عقاید در دادگاه را که از هیچکس پنهان نیست، نقض ابتدایی ترین حقوق انسانی و نقض آزادی وجدان می‌دانم. ما بکمک وکلای مدافع زبردستی احتیاج داریم تا اجازه ندهند مقامات قضایی ما را در دادگاه تفتیش عقاید کنند.

من برای رسیدن به اهدافم که بهبود سطح زندگی، شرایط کار و حقوق انسانی کارگران و مردم محروم است مداوماً تحت مراقبت و تعقیب بوده، تلفن خانهام شنود شده، سه بار طعم بازجویی و زندان را چشیده و خود و خانواده‌ام مورد فشار و آزار قرار گرفته‌ایم. من روز هفدهم تیر قاضی پرونده‌ام را ملاقات کردم و از او پرسیدم که اتهام سمپاتیزاسیون با کومه‌له، که یعنی تفتیش عقاید، از قوطی چه عطاری در آمده است؟ او گفت مدارک هواداری من از قوطی کامپیوتری درآمده است که در تفتیش خانهام در روز اول ماه مه ضبط شده است.

من روز ۲۹ آوریل امسال، در تهران با خانم آنا بیوندی، عضو هیئت اعزامی کنفدراسیون بین‌المللی اتحادیه های آزاد کارگری ملاقات کردم. در ضمن به ایشان گفتم که من دو روز دیگر در مراسم بزرگداشت اول مه شرکت میکنم و احتمال دستگیری هست. آیا اگر من اسنادی در کامپیوتر میداشتم _ که هیچوقت نداشته‌ام _ که بهانه‌ی بدست مامورین بدهد آنرا از بین نمی‌بردم؟ آخر نا سلامتی من در کشوری بزرگ شده‌ام که مردمش از همان اوان نوجوانی ناچارند یاد بگیرند که خود را در برابر عوامل اطلاعاتی و پلیس سیاسی محافظت کنند. و نه تنها این، من با توجه به چند باری که بازداشت و زندانی شدم با شگرد و شیوه کار آنها که روی من و خانواده‌ام تاثیر دراز مدت گذاشته است، کاملاً آشنا هستم. از چنین شخصی بعید است که به مراسم بزرگداشت روزی برود که پیشاپیش مامورین به او گفته بودند که برگزاری آن مجاز نیست و آنگاه مدارکی در خانه جا بگذارد که بتوان روی آنها پرونده سازی کرد. من به آقای قاضی گفتم که مامورین دو ماه پیش کامپیوتر من را برده‌اند و هیچکدام از اسناد مورد ادعای شما در حضور نماینده و وکیل قانونی من در کامپیوتر پیدا نشده است. من به او توضیح دادم که من هیچگونه مسئولیتی در قبال اسناد ضبط شده در کامپیوتری را ندارم که دو ماه آزرگار است در اختیار مقامات اطلاعاتی و قضائی میباشد.

آقای گای رایدر من بار دیگر از شما بخاطر پشتیبانیهای موثرتان و از طریق شما از دهها میلیون کارگری که در سراسر جهان از ما حمایت کرده اند و موضوع دادگاه ما را با حساسیت دنبال می‌کنند تشکر میکنم. اطمینان دارم که ما کارگران تحت پیگرد به پشتیبانی همه‌ی تشکلهای کارگری و مدافع حقوق بشر و نیز انسانهای برابری طلب قادر خواهیم بود از دامی که سر راهمان گسترده‌اند خلاصی یابیم.

با احترامات فراوان

محمود صالحی

سه شنبه ۲۳ تیرماه ۱۳۸۳ - ۱۳ ژوئیه ۲۰۰۴